

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/2/2015
Identifikačné číslo spisu:	2014898747
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2014898747.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí 30. marca 2015, o odvolaní odsúdeného J. N. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 10. februára 2015, sp. zn. 3 Ntc/17/2014 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného J. N. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 10. februára 2015, sp. zn. 3 Ntc/17/2014 rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) krajský súd uznáva rozsudok Krajského súdu Korneuburg sp.zn. 605 Hv 17/13z zo dňa 24. júna 2014 vo vzťahu k osobe

J. N., nar. XX.XX.XXXX v R., štátny občan SR, trvale bytom : T., Slovensko, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku, Justičný úrad, Hirtenberg, ktorým bol uznaný vinným v prípade bodu A./ zo zločinu krádeže za účelom zárobku vlámaním podľa §§ 127, 129 číslo 1 a 2, 130 štvrtý prípad rakúskeho Trestného zákonníka a v prípade bodu B./ z prečinov odporu voči štátnej moci podľa § 269 odsek 1 rakúskeho Trestného zákonníka a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 915 dní a súčasne nariaďuje na území Slovenskej republiky vykonať zvyšok uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona odsúdeného pre výkon trestu na území Slovenskej republiky zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený J. N..

V písomnom odôvodnení odvolania sa v podstate zaoberal vo veci existujúcou dôkaznou situáciou a konštatoval, že je nevinný. Zároveň poukázal na svoj zdravotný stav ako aj okolnosti jeho dvoch

výkonov trestov na území Slovenskej republiky, v priebehu ktorých bol šikanovaný a aj pichnutý nožom do chrbta. Poslednú skutočnosť neudal z dôvodu vyhrážok o podpálení jeho rodičovského domu a odvtedy má psychické problémy, ktoré si lieči na psychiatrii v Rakúsku ako i na Slovensku. Taktiež uviedol, že v oboch prípadoch výkonu trestu na Slovensku sa v sprchách šmykol a mal úraz, na následky ktorého sa dlhodobo liečil. Vo výkone trestu v Hirtenbergu má na rozdiel od Slovenska prácu ako aj zariadenie a sprchy pre telesne postihnutých.

Z týchto dôvodov preto požiadal o výkon trestu v Rakúsku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdeného J. N. preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol o predmetnej otázke v súlade so zákonom na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Trnave, ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Ani najvyšší súd pri plnení svojej prieskumnej povinnosti nezistil zákonné dôvody odmietnutia uznania a výkonu označeného rozhodnutia Rakúskeho súdu uvedené v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona.

Aj keď z písomného vyhotovenia odvolania odsúdeného explicitne vyplývajú dôvody, pre ktoré odsúdený J. N. nechce uložený trest vykonať na území Slovenskej republiky, tieto dôvody pre iné rozhodnutie o posudzovanej otázke so zreteľom na § 16 ods. 1 a 2 zákona, ktorý taxatívne uvádza zákonné dôvody odmietnutia a Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii nie sú rozhodujúce.

Aj vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bezo zmeny prevzatý z uznaného rozsudku je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 ods. 2 zákona, pretože je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii a nebolo potrebné ju primerane upraviť (§ 17 ods. 3, ods. 4).

Zákonný a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože je v súlade s ustanovením § 17 ods. 2 zákona a nezhoršil postavenie odsúdeného.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.